SZEGEDI HIRADÓ.

102-ik szám. **Szerdán, december 25-én 1861.** **Harmadik évfolyam.**

Megjelenik:
Hetenkint kétszer, szerdán és szombaton reggel.

Szerkesztői iroda:
Széchenyi-tér, Pfann-ház, első emelet.

Kiadóhivatal:
Burger Zsigmond könyvkereskedése.

Előfizetési föltételek.

Vidékre postán és Szegeden házhozhordással: Egész évre 8 frt, — félévre 4 frt, — évnegyedre 2 frt osztr. ért.

Helyben elvitetve a kiadó-hivatalból: Egész évre 6 frt, — félévre 3 frt, — évnegyedre 1 frt 60 kr. osztr. ért.

Egyes szám ára 8 ujkr.

Hirdetések:
Az öthasábos petitsor egyszeri hirdetésnél 7 ujkr kétszerinél 6 ujkr., többszörinél 5 ujkr.
Bélyegdíj minden egyes beigtatásért 30 ujkr.
A nyilttérben a háromhasábos petitsor igtatási díja 20 ujkr.

Az előfizetési pénzek és hirdetmények Burger Zsigmond könyvkereskedéséhez czimezendők.

Előfizetési fölhivás
a
SZEGEDI HIRADÓ
1862-ik évi folyamára.

A viszontagságteljes év végéhez közeledtével sietünk mi is tisztelt előfizetőinket megrendeléseik megújítására felszólítani. Lapunk eddigi hazafias iránya mellett ezentúl is főfeladataul ismerendi más közhasznú cikkek mellett különösen az alsó Tisza vidékének érdekeit képviselni és előmozdítani. Minthogy pedig e vidék legjelentékenyebb érdekei a gazdászatban, iparban és kereskedésben vannak öszpontosulva, nem mulasztjuk el, erre jövőre kiváló gondot fordítani. E mellett azonban legalább a lap terjedelméhez miért rövid hirekben ügyekezni fogunk, valamint eddig, ugy ezentul is, lehetővé tenni, hogy kik nagyobb lapokat nem járatnak, a világ főbb eseményeinek leglényegesebbjeivel megismerkedjenek. Végre kiterjesztjük gondunkat, hogy a lap mulattató része is t. olvasóink várakozásának megfeleljen, általában igérvén, hogy azon mértékben, mint vállalatunk iránt nagyobb részvét fog nyilatkozni, mi sem mulasztjuk el, mit eddig csak áldozatokkal tehettünk, a lap gyarapítását és tökélesedését folytonosan növelni.

Az előfizetési dijak maradnak a régiek, u. m. vidékre postán küldve, vagy helyben házhozhordással egész évre 8 frt — félévre 4 frt — évnegyedre 2 frt.

Helyben a kiadóhivatalból elvitetve egész évre 6 frt — félévre 3 frt — évnegyedre 1 frt 60 kr., melyek mint eddig a kiadóhivatalnak küldendők.

A megrendeléseket kérjük még e hónapban megujítani, hogy a lap szétküldésében fölakadás ne történjék.

A „Szegedi Hiradó" kiadóhivatala.

Szeged város uj tisztikara.

Mintegy két hete már, hogy a Csongrádmegye számára kinevezett kir. biztos, ngos Petrovics István ur szervezési müködését elkezdte, és azóta annyi hír, annyi név járt szájról szájra, hogy szinte jól esik erre nézve valahára valami bizonyost közölhetni. Az eddig kinevezett uj tisztikar tagjai hétfőn, f. hó 23-án összegyülvén a városházánál, s ott a kir. biztos ur ő ngát a kapu alatt 11 óra tájban fogadván, a nagy terembe mentek. Itt, mint értesültünk, a biztos ur a tisztviselők hivatására s müködésére irányzott rövid, de erélyes beszédet intézvén hozzájok, komolyan figyelmeztette a részrehajlatlan eljárásra és kötelességeik pontos teljesítésére; végre felszólítá, hogy ki erre elég akaratot nem érez magában, az lépjen vissza, mielőtt az esküt letenné. Erre a tisztikart fölesketvén, némi közelebbi teendők iránt intézkedett. Tizenkét órakor az egész tisztikar a k. biztos urnál tisztelgett; délután pedig az uj tanács már ülést tartott.

A kir. biztos urnak a beigtatás alkalmával mondott beszédét nem birván, nem közölhetjük; de az eddig kinevezett tisztikar névjegyzéke birtokába jutván, az alább egész terjedelmében következik. A főbiró és 9-dik tanácsnok még nincs kinevezve. A tanács eddig kinevezett tagjai, hármon kivül, rendelkezés alatti cs. k. hivatalnokok, egy nyugdíjazott városi tisztviselő s egy az utóbbi provisorium alatti tanácsnok. A főügyész még nincs kinevezve; az aljegyzők, tiszti orvosok, pénztári, adószedői, árvaügyi tisztviselők, valamint az irnokok, többnyire megmaradtak.

A kinevezettek névsora itt következik:

Polgármester: Taschler József, rendelkezés alatti cs. k. megyebiztos.

Főkapitány: Harsányi Pál, r. a. cs. kir. törvsz. segéd.

Tanácsnokok:

1. (egyszersmind helyettes főbiró) Veszelinovics Bazil, ügyvéd és nyug. városi tisztviselő.
2. Kolb Antal, volt alkotm. első törvényszéki tanácsnok.
3. Schmidt Ádám, r. a. cs. k. szbiró.
4. Groschmid Gábor, r. a. cs. k. törvsz. hivatalnok.
5. Gegus Dániel, r. a. cs. k. megyetörvsz. titkár.
6. Zombori János, r. a. cs. k. segédszbiró.
7. Rakovszky Károly, r. a. cs. k. törvsz. segéd.
8. Farkas János, provis. alatti tanácsnok.
9. még nincs kinevezve.

Főjegyző: Szremátz János, provis. alatti tanácsnok.

Aljegyzők:

1. Mészáros György.
2. Korpási Menyhért.
3. Mészáros Lajos.

Alügyészek:

1. Kelemen István.
2. Nagy Antal, r. a. cs. k. tollnok.

Alsóvárosi pusztai kapitány: Főkövy Pál.
Segédkapitány: Szentgály István, r. a. cs. k. tvsz. segéd.
Főorvos: Erőskövi Antal.
Másodorvos: Rakita Alajos.
Pénztárnok: Tóth Mihály.
Ellenőr: Knopf Ferenc.
Számvevő: Kupetz Antal, provis. alatti számvevő.
Számtiszt: Bodonyi József.
Telekkönyvvezető: Szukfill Ferenc, r. a. cs. k. telekkönyvi igtató.
Ellenőr: Miksafy Lipót, szintén.
Törv. igtató: Paulovics István.
Polg. iktató: Malatinszky Márk.
Törv. kiadó: Branovátski Kristóf, r. a. cs. k. tvsz. igtató.
Polg. kiadó: Sismis Mihály, r. a. cs. k. m. tvsz. irodatiszt.
Pusztabiztos: Georgievits István.
Adószedő: Hadasy János.
Ellenőr: Kiss János.
Adótiszt: Priváry Pál.
Letéti pénztárnok: Hódy Antal.
Ellenőr: Linnert József.
Árvák pénztárnoka: Konrád Keresztély.
Ellenőr: Gerle Antal.
Alkamarás: Gábriel József.
Erdőmester: Pillich Imre.
Kórházi gondnok: Malocsay Ferenc.
Várnagy: Véber János.
Belvárosi biztos: Máhr Ferenc.
Felsővárosi: Gárgyán Antal.
Rókusi: Kunfy József.
Alsóvárosi: Atkáry István.
Szállásbiztos: Lengey Mihály.
Hídibiztos: Hódy László.
Törv. levéltárnok: Ikerváry Antal, r. a. cs. hivatalnok.
Polg. levéltárnok: Körösy Pál.
Belvárosi sebész: Erőskövy Ignác.
Felsővárosi: Stuhl Sándor.
Rókusi: Vadász József.
Alsóvárosi: Farkas Antal.
Pertáros: Bérczy Benő.
Kórházi igazgató orvos: Haday Ferenc.
Másodorvos: Gref István.

Irnokok:

Bödő János, Almay Gyula, Koreny Ince, Börötz Flórián, Szabó Ferenc, Abránovits János, Abránovits Mihály, Huba József, Kovács József, Stammer Béla, Olajossy Ferenc, Agáczy Nándor, Szekerke Imre, Szücs János, Konos Antal, Paulovits Bazil, Rózsa Antal, Papp Ferenc, Auer György, Nagy Márton, Várady András, Bieber Sándor, Kelemen Kálmán, Sárkány József, Balogh Antal, Körösy Ferenc, id. Pálfy József, Lovászi Andor.

A még hiányzó néhány állomás betöltése későbbre tartatott fön.

Bontoux röpirata.

Miután alkalmunk volt Bontoux urnak a magyarországi gabona kivitelére, s illetöleg az erre megkivántató utakra és módokra vonatkozó röpiratával közelebbröl megismerkedni: teljesen méltányoljuk e sükerült müvet, mint arról már lapunkban előbb is nyilatkoztunk. És miután erre nézve valamennyi lap többé vagy kevésbé alapos véleményét kifejezte, nem marad egyéb hátra, mint hogy a magyar déli vaspályának Fiumeig vezetéséből eredendő előnyöknek szándékos mellőzéséről indokolt itéletünket mi is kimondjuk.

Hogy Bontoux ur csak a trieszti kikötöt jelöli ki mint olyant, mely Magyarország terjedelmes gabonaszállitmányainak elfogadására legalkalmatosabb, annak oka ott keresendő, vagy legalább máshol nem kereshető, mint, hogy a szerző kiválólag azon társaság érdekében ügyekezett nyilatkozata által hatni, melynek ő szolgálatában áll. Ez oknál fogva legkevésbé sem vagyunk hajlandók rá azért haragudni, hogy ő egy más, az idegen kereskedőkre és Magyarország kereskedelmére nézve előnyösebb kiviteli vonalt egészen mellőzött.

Hogy e mellőzés valóságos ellenszenv kifolyása legyen, nem hiszszük, söt inkább hajlandók vagyunk ezt annak tulajdonitani, hogy az értekezőnél csupán az anyagi érdek birt döntő hatással.

Már akkor, midőn a magyar keleti vaspálya terveztetett, lehetetlen volt annak egy Fiume felé vezetendő testvérvonalára a szemügyet nem fordítani, és e vonal Magyarország kereskedelmi érdekeinek következetesen leginkább lett volna képes megfelelni.

Fiume azon kikötő, mely a Magyarország koronájához tartozó vidékek kitolt területeit az anyaországgal összeköti. Fiumét maga a természet arra rendelte, hogy Magyarország kiviteli árucikkeit fölvegye, és innen az ezekben szükséget szenvedő idegen államokba juttassa. Nem csupán azért pedig, mint azt hazai lapjaink okadatoltan teljesen bebizonyitották, hogy ekkép a vitelbér sokkal olcsóbb lehetne, következőleg ez a kiviteli kereskedést tetemesen könnyitené; de időben is igen sokat lehetne ez által nyerni, s ennek folytán a kedvezőleg gyorsan alakuló viszonyokat annak idejében előnyösen felhasználni. Szóval, a Fiume felé vezetendő testvér-vaspálya épitéséből Magyarország kiviteli kereskedésére kiszámithatatlan haszon származnék. E rövid körvonalakban csupán hozzá akarunk járulni mi is azon itélethez, melyet hazai időszaki sajtónk csaknem egyhangúlag nyilvánitott. Saját érdekünk, különösen az alföld kereskedelmi férfiainak érdeke követeli, hogy e mellett egész hévvel sorompóba lépjünk és Bontoux urat figyelmeztessük, hogy a magyarországi kereskedésre nézve kitünő érdemeket szerezendett, ha röpiratában a fiumei vonal célszerüségét kimutatta volna.

Oly lángelméről, milyent Bontoux urban találunk, a magyarországi kereskedelmi érdeknek rész-

rehajlatlan tárgyalását hittük magunkat jogosultaknak várni, s azon elterjedt jó hír mellett, melylyel ő dicsekedhetik, nem volna nehéz, legközelebbi alkalommal a magyarországi üzletvilág e forró ohajtására s illetőleg nélkülözhetlen szükségére visszatérnie, midőn a kereskedésünkre nézve oly kedvező fiumei vonalt ajánlhatná.

Bontoux urhoz ily fölhivás, kivált Magyarország szivéből bizonyosan nagyon sok oldalról intéztetnék, ha arra alkalom volna, s mindezek azon alapos nézetre volnának fektetve, hogy nem a trieszti, hanem a fiumei kikötő és pedig egyedül ez felel meg Magyarország kereskedésének, névszerint a hazai termények külföldre, különösen Franciaés Angolországba kivitelének. Bontoux ur alkalmat nyujtott e fontos kérdést ismét szönyegre hozni s komolyan megvitatni. Vajha sükerülne, azt Isten segedelmével minél előbb kereskedelmünk javára kedvezően életbe is léptetni!*) *Z.*

Helybeli ujdonságok.

⁂ Mult szombaton, december 21-én tartá alkotmányos tanácsunk mint bizottmány utolsó ülését, melynek végével a polgárnagy, Osztrovszky József ur szokott kedves modorával, de ezúttal a helyzet komolyságától is áthatva, megható búcsubeszédet intézett a tisztikarhoz. Nem ismételhetjük itt az elmondott beszéd részleteit, csak azt jegyezzük meg, hogy az méltó volt azon férfiuhoz, kit e város bizalma, hazánk oly zivataros napjaiban ügyeinek élére állított. A beszéd vége felé mindinkább patriarchalis színezetet vön, s nem a főnök beszélt tisztttársaihoz, de a családfő családja tagjaihoz, a barát barátjaihoz, mi csakugyan megható jelenetet is idézett elő. Az összes tisztikar tagjai (egyetlenegy nem volt jelen) egyenkint öleléssel s kézszorítással váltak el egymástól s megéljenzett szeretett elnöküktől, és a megindulás nem egy ösz szempillát nedvesíte meg. Bérczy főkapitány a „Szózat" első versszakát szavalá el, s az alkotmányos hatóság „Éljen a haza!" kiáltásokkal hagyá el azon termet, melyből majd egy évi erélyes működése után a viszonyok által ujra kiszorittatott. — Hasonló érzelmekkel vált meg főbiránk Vadász Manó ur a törvényszéki tanácsosoktól: „Nem búcsuzunk egytől sem, — mondá kezet szorítva velök, — csak visszavonulunk a kérlelhetlen sors szeszélyei elől, visszatérünk magánköreinkbe; de együtt maradunk, hogy ha majd ismét a törvényes térre kiléphetünk, ujult erővel oszthassuk az igazságot, melynek kiszolgálására törvényesen megválasztatánk." A nép szeretete s az értelmesek elismerése fogja őket magányaikba kisérni!

♀ Keméndy Nándor jeles főbiztosunk, kinek ügyes és tapintatteljes eljárásáról gyakran volt alkalmunk megemlékezni, f. hó 23-kán alárendelt személyzetétől szinte elbúcsuzván, ez majdnem könyezve vált el szeretett vezérétől. Amilyen veszteség Keméndy ur lelépte a városra nézve, mi lapunk érdekében annyiban nyereségnek tekintjük, mennyiben igéretét birjuk, hogy megszakadt érdekes szegedi sétáinak fonalát ismét felfogja.

♁ A régi tanács lelépte előtt a szenvedő emberiség enyhítéséről az ujévi köszöntések megváltása által is gondoskodott, a kórház javára teendő adakozásra szólítván föl a város nemeskeblü lakosságát. Reméljük, hogy a kegyelet azon érzete, mely polgártársainkat lelkesíti, a szenvedők könyeinek letörlésére ajánlott ez alkalmat sem fogja elmulasztani.

† Kaszinói könyvtárunk Bérczy Antal alelnök ur szives adománya folytán következő öt kötet könyvvel szaporodott: „Hulló virágok" Fáy Andrástól, egy kötet, „Multunk hölgyei" és „Kereszt és félhold", két-két kötet Remellay Gusztávtól. Eszünkbe jut egyúttal, hogy kaszinói könyvtárunk még igen sok nélkülözhetlen és hasznos könyvek hiányában szenved, melyeknek megszerzése tetemes költséget igényel. Honnan teremtsen az egylet forrást, midőn a jövedelem a kiadásokat nem sokban mulja felül, mint azt a még fönlevő tartozás mutatja? Véleményünk szerint a lapok, az egy hivatalos és helybeli ujság kivételével, a legtöbbet igéröknek eladandók lennének, s az évenkint abból bejövendő 80—100 forint kizárólag a könyvtár szaporitására fordittathatnék. A lapok eladását némelyek talán nem helyeslik azon oknál fogva, mivel azok gyüjtése és megtartása nem annyira a jelenben, mint a jövöben fontos szolgálatot nyujthat az utókornak. E cél elérésére azonban egy, vagy legfölebb két lap megtartása tökéletesen elégséges. De tekintsük továbbá a körülményeket is. Kaszinói egyletünk 22 lapot járat; ennyi lapnak megörzése és elhelyezése évtized után egy külön termet kiván, holott most külön könyvtári szobánk sincs, s igy a könyvtárt vagy az olvasó-, vagy a társalgó-teremben kell fölállitanunk; mi, ha az első helyen történnék, az olvasás, mely már ugyis eléggé korlátolt, még inkább szenvedne; mert a könyvek kiadása és bevétele az olvasó háborítása nélkül, a gyakori ki- és bejárás, utánkérdezés stb. által alig gondolható. A társalgó-szoba pedig a könyvtár fölállitására szük, s a kettőben való elhelyezés még inkább céltévesztés. Mig tehát könyvtárunknak külön helyisége nem lesz, addig a lapok megtartása helyiség tekintetében is csaknem lehetetlen.

♁ A „Pesti Napló" a helybeli kaszinó hirlapi megrendelésére helyesen jegyzi meg, hogy nem jobb lett volna-e az „Ost-Deutsche Post" helyett a „Neueste Nachrichten" cimü lapot megrendelni.

— Városunk egyik lelkes hölgyét, Sz.....i V.... kisasszonyt, mint a nemes ügyeknek buzgó pártolóját, a napokban a helybeli fögymnasium ifjúsága éji zenével s egy diszes ajándékkal tisztelte meg. (Beküldetett.)

♁ Pázmán szinigazgató, noha leendő megérkezéséről maga értesitett, ujabb tudósitások szerint nem jő hozzánk társaságával.

♁ Azért is fehér lesz a karácson! Az időjárás megcáfolta jóslatunkat; mert tegnap éjjel hó esett, és a beállt kemény hideg nem is engedi hamar elolvadni. Három nap előtt a vár fölött a Tisza is beállt.

Hazai tudósitások.

♁ A magy. tud. akademia f. hó 21-én tartott ülésében Toldy Ferenc titkári hivatalát letevén, helyébe Szalay László választatott. — A 200 aranyos nagy jutalom Arany „Kisebb költeményei"nek itéltetett oda; a Marczibányi díjat Czuczor Gergely költeményei nyerték. Továbbá jutalmat nyertek: Vass József a hazai és külföldi iskolázás az Árpádok alatt, Hollósi Jusztinián a csillagászat kézikönyve és Fogarassy János a magyar hangsúlyról irt müveikért. Tagokul választattak: Nyelv- és széptani osztály: rendes tag: Jókai Mór; levelező tagok: Budenz József, Ormós Zsigmond, Szilády Áron, Torkos Sándor, Tóth Kálmán. Történelmi osztály: Tiszteletbeli tag: gr. Teleki Domokos; r. t. Ipolyi Arnold; l. tagok: Kerékgyártó Árpád, Urházy György, Rosty Pál, Torma Károly. Törvénytud. oszt.: T. t.: Lónyay Menyhért; l. t.: Dózsa Elek, Falk Miksa, Horváth Boldizsár, Szinovácz György; külföldi tag: Roscher Vilmos. Mathem. természettani osztály: r. t. Hollán Ernő, l. tagok: gr. Vass Samu, Petko János, Tóth Sándor, Chyzer Kornél, Martin Lajos, Kondor Gusztáv; külföldi tagok: Lyell Károly, Murekison (Roderich Impy), Regnault Viktor.

* A népviseleti fényképek létesitése végett Marton Antónia és Damjanich Jánosné Pesten hölgykört alakitanak.

* Németh Albert, volt országgyülési követ két csendőr fődözete alatt mint fogoly a Károly-kaszárnyába kisértetett.

* Midőn Budapesten az adóexecutio megszüntettetett, az iparlovagok kezdenek exequálni. Közelebb három jó öltözetü ur, egy lakatos legény kiséretében, a váci-uton lakó Klinger kereskedőhez betértek és a 100 frtnyi adóhátralékot követelték. A boltban levő nő kimutatta nyugtákban, hogy az adó már meg van fizetve; de ez urak ezzel mitsem törődve, sorba kezdették a szekrényeket feltörni, hogy a bennök levő holmikat, ezüstöt stb. „törvényszékileg" lefoglalják. A nő azonban nem vette tréfára a dolgot, hanem baltát ragadott kezébe, s ezzel akarta e jó madarakat észre téríteni. Ezt látva, elillantak, azon biztositással, hogy nemsokára visszatérnek. Bajosan!

* A szent István-társulat f. hó 30-án fogja tartani ez évi közgyülését.

* Tóth Kálmánt, a „Bolond Miska" szerkesztőjét a hadi törvényszék egyhavi fogságra itélte. Ő pedig ez itéletet fölebbezte.

* Varasdmegye mindkét alispánja lemondott a dec. 18-án tartott közgyülésen, melyen az ujoncozás volt a tanácskozás tárgya.

* A győrvidéki gazdasági egylet január 15-én Győrött közgyülést fog tartani.

* A néhány tót ismeretes kérvénye a magyar udv. kancelláriához küldetett.

* Besztercebányáról irják a „S—ny"nek, hogy Moyses püspök ő mlga, ki most Bécsben panaszkodik, hogy az iskolákban magyar nyelven tanitanak, a nm. m. k. helyt. tanács által fölhivatva, november 16-án maga azt válaszolta, hogy „elkerülhetetlenül szükséges, hogy a magyar nyelv tannyelvkint használtassék."

* Nyíregyházán két ismeretlen zsidó fuvarba megfogadta O. K. kereskedő lovait; de alig hagyák el a várost, egyik kalapját és kendőjét kihajitván, a kocsist ezek után küldte, ki midőn vonakodott leszállni, pisztolyt szegeztek mellének. Leszállván a kocsis, a zsidók a lovak közé vagdalva, elhajtottak. A kárt mintegy 1000 frtra becsülik.

* Kolozsvárról irják a „P. N."nak, hogy Felekfalu román lakosai a város tulajdonához tartozó erdőt magok közt fölosztották és kivágták. — Szép fogalmuk lehet ezeknek az atyafiaknak a jogegyenlőségről.

* Az antwerpeni nagy égésnél a magya biztosító társaság 5000 frttal volt érdekelve.

— Csongrádmegyei Szentes városában a keleti marhavész f. é. november 30-ától decembe 10-eig 194 megbetegülést okozott, ebből 77 daral szarvasmarha meggyógyult, 63 elhullott és 54 be teg maradt. A vész kitörése napjától e helyei 7787 dbnyi létszámból összesen 375 betegedet meg, melyből 137 meggyógyult és 184 elhullott minélfogva az összes marhaveszteség a megbete gülteknek felét meghaladja. Ujabb jelentések sze rint megszünt e járvány csanádmegyei Mezöhegyes Pitvaros, Székesegyháza és Makó; nógrádmegye Ipoly-Nyitra; sopronmegyei Kroisbach, Csáford, R. Szemere, Csér és Makkos-Hetye helységekben, ugy szintén Arad városában is, míg csongrádmegye Mindszent helységében kiütött. — A barmász-rendőri intézkedések a vészes helyeken folyvást foganatban vannak. Végre jelentetett, miszerint aradmegyei Kis-Jenő és Csicser helységek, ugy Arad városának lakosai közt a hólyagos himlő mutatkozott.

* A hevesmegyei gazd. egylet által rendezett kiállítás szép sükert mutatott. A londoni világkiállításra szép búza, árpa, zab, kukurica, repce jelöltetett ki, ugy néhány iparcikk és népviseleti tárgy s mintegy 100 üveg jeles bor. Az ez alkalommal tartott közgyülésen 100 frt díj tüzetett ki egy cselédtörvény-javaslatra. Van az egyletnek 590 rendes tagja és 22 alapitója. Évi jövedelme 3200 frt. Az egylet kertje 100,000-nél több gyökeres növényt, fát és szőlövesszőt bocsátott közre, s a megrendeléseket alig képes teljesiteni. A cselédbiráló választmány 21 cselédnek osztott jutalmat, kiknek némelyike 40 (!) éves hü szolgálataért nyert díjat és aranyos dicsérő oklevelet.

* A pesti izr. iskolai választmány indítványa folytán 200 szegény gyermek több zsidó áluozatkészsége által uj téli öltözettel láttatott el.

* Somogyban a közbátorságot fenyegetett rablókat lassankint elfogdossák.

* Pesten a lány-árvaház f. hó 21-én megnyittatott.

* Siklóssi orvostudor, a budai gyógyintézet tulajdonosa, a Margit-sziget és a pesti part közt nyomába jött azon hévviz-forrásnak, melyet hajdan a török uralom alatt a törökök használtak. Az emlitett orvos ur itt nagyszerü gyógyintézetet szándékozik fölállitani.

* Pest városa a selyemtenyésztés elömozditása végett 32 holdnyi epres kertet alakit.

* Kaposvárott az izrælita imaház épitésénél az állás összeomolván, több napszámos lezuhant, kettő azonnal meghalt, tíz pedig összezúzva vitetett el.

* N.-Kállóban, a „Pol. Ujd." szerint, egy Tatár nevü rabló, kit néhány évre a nagy-kállói börtönbe zártak és sokféle csinjai által az „ezermester" névvel illettek, fogságából igy szabadult meg: Azon foglyoknak ugyanis, kik büntetési idejöket már kiállották, a várnagy jegyet szokott adni, melyet az őrtálló pandurkáplárnak meg kell mutatniok, s aztán szabadon elmehetnek. Tatár maga irt ily jegyet, és csakugyan kiszökött. A várnagy másnap vizsgálatot tartott, s csak ekkor sült ki a csalás. A biztosnak rögtön jelentést tettek, azon megbizással, hogy Tatár elfogatására tegye meg a készületeket, mi azonban hasztalan volt. Éjjel 10—11 óra közt egyszer csak kocog valaki a megyeház kapuján s az őrnek egy csomó iratot kézbesit, hogy azt a biztosnak adja át. Ez nem kevés meglepetésére azt veszi észre, hogy az iratokat Tatár küldte és arra kéri a többi közt, hogy ne fáraszsza magát elfogatásaért, mert ez ugy sem sükerülhet.

Vegyes hirek.

* Caesar története, melyet a francia császár irt, februárban meg fog jelenni. Két térkép, melyeknek egyike Galliát Diocletián korában ábrázolja, lesz hozzá csatolva.

* Bolgárországban a szarvasmarhák közt szivbajokban nyilvánuló uj ragály mutatkozik.

* Triesztben december 18-án reggeli $9^1/_4$ órakor földrengés volt. Ugyanezt Horvátországban is észrevették.

* Varsóban a szinházat 9 havi szünet után meg akarják nyittatni; és mivel valószinü, hogy a közönség vonakodni fog, azokat látogatni, a hivatalnokok és katonatisztek rendeletet kaptak, hogy 12 előadásra helyeket béreljenek.

* A birod. tanács február 4-ig elnapolta magát.

* Egy bécsi szerkesztő, ki egyszer már az által tünt ki, hogy minden előfizetőjének egy kenyeret is adott ráadásúl, Rosenthal tanár ur, most lovas szolgálati személyzetet akar fölállitani. E Rosenthal-lovasság megbizásait, a meghatározott árszabály szerint, lépésben, kocogva vagy vágtatva fogja teljesiteni. Mégis csak leleményes emberek azok a bécsi szerkesztők!

* A londoni világtárlatot Albert herceg halála folytán a „M. Post" 1863-ra indítványozza elhalasztatni.

Folytatás a mellékleten.

---

*) A fiumei vasut mellett eddig felhozott okokhoz még egyet kell csatolnunk, s ez a Horvátországban újra jelentkező éhség. Ha gabonánk Fiume felé vitetnék Horvátországon keresztül, mindenek előtt horvát testvéreinket láthatnók el gabonával, mi máskép csaknem lehetetlen. Szerk.

ÜZLETI HIRNÖK.

(Z) Szeged 1861. dec. 24-én. A hét ujabb eseményei közé tartoznak: az angol királyné férjének halála, továbbá az amerikai elnök Lincoln üzenete, minek folytán többféle hir némi viszszaerést okozott. Azonban az angol consolok szilárd tartása eloszlatá az aggodalmakat, melyek az angol sajtó háborús hangulata következtében emelkedtek. Nem vettek a börzék tudomást Garibaldi eszméiről sem, melyek Olaszországban újra kisértenek, de kivitelre nem igen számolhatnak.

Az áru- és gabnaüzletről ismét semmi nevezeteset sem jelenthetünk; mert azon csekély vételkedv is, mely a mult hét vége felé észrevehető volt, végén ismét egészen leholadt 25—30,000 mérőnyi, vonatott forgalom mellett alig tarthatták fön magokat a jegyzett árak. Lenyomó befolyást gyakorol az üzletre a déli vaspálya minapi elzárása; azonban nem kételkedünk, hogy e kellemetlen intermezzo a körültekintő Bontoux főfelügyelő ur által figyelembe vétetvén, nemsokára el fog harittatni.

Utolsó tudositásaink szerint f. hó 16-ról s illetőleg 18-dikáról Franciaországban a départementi vásártéreken a buzaárak jelentékenyen engedtek, Londonban ellenben szilárdak. Münchenben és Würzburgban gyors forgalom mellett magasabban tartott árak. Köln szilárd, Berlin búzára nézve változatlan, rozs emelkedőben. Hamburgban tetemes forgalom mellett szilárd árak. Boroszlóban, Lipcsében és Prágábau halvány tuladás nyomott árakon.

Mig Pesten a búza ára inkább hátrálni volt hajlandó, a szomszéd vásárállomásokon szilárdak söt magasabbra tartatnak. Szentesen és H.-M.-Vásárhelyen 85—86 fontos ára 4 frt 90 kr.—5 frt. Temesvárott 4 frt 80 kr. 5 frt. Kikindán és Gyertyámoson 4 frt 70—90 kr. N.-Szt.-Miklóson és Csanádon 2 frt 70 kr.—5 frt mérőnkint. Hasonló árakat jegyzünk Becskereken és Becsén is. A helybeli piacon csekély behozatal mellett búza 4 frt 60—90 kr., kétszeres 3 frt 90 kr.—4 frt, rozs 3 frt 30—50 kr., árpa 2 frt 50—55 kr., zab tetejesen 2 frt 10 kr., kukorica 3—3 frt 10 kr., köles 3—3 frt 10 kr., paszuly 5—5 frt 20 kr.

Egy kereskedési vásártérről sem érkeztek különös tudósitásaink, minélfogva nem vagyunk képesek ez úttal kedvező vagy kedvezőtlen jelenségekről jegyezni.

Az államjövedelem 1860-ban 301, a kiadás 344 milliót tett, a hiány tehát 43 millió volt. Az 1861-diki eredmény következő: kiadási többlet a költségvetéshez képest 59 millió; bevétel a magyarországi események következtében 11 millióval kevesebb; teljes hiány 101 millió. Pénzügyi műveletek által 105½ millió födöztetett. 1862-ik évre kivántatik: Adósság 106 millió, polgári igazgatás 99 millió, hadügy 108 millió, adósságtörlesztés 18 millió, mindenféle 18 millió, összesen 355.586,000. Födözés egyenes adó utján 105 millió, közvetett adók 156 millió, mindenféléből 4 millió, összesen 296.598,000, Következőleg hiány 58.986,000. Ha a hadügyi intézkedésekben változtatások történnek, még ezenkivül 52 millió födözendő. A födözésre részint adóemelés, részint hitel terveztetik.

Bécsi pénzárfolyam dec. 19-én.

5% metalliques 66.20; nemzeti kölcsön 66.75; bankrészvények 748.—; hitelintézeti részvények 177.10; ezüstagio 140.50; arany darabja 6.70; londoni váltók 141.50.

Közlekedés.

Indulások a vasutakon.

Szegedről Pestre 1 óra 10 perkor d. u., 2 óra 50 perckor éjjel.
— Temesvárra 1 ó. 40 p. délután, 10 óra 15 p. este.
Temesvárról Szegedre 6 ó. 55 p. reggel, 11 ó. 25 p. éjjel.
Pestről Bécsbe 9 óra 12 pkor reggel, 9 óra 20 p. este.

Felelős szerkesztő: **Szabó Mihály.**

HIRDETÉSEK.

(349—1)

Elháritásul.

Az „**ANKER**“ néhány hónap óta a legtúlzottabb megtámadások tárgya, melyek részint hirlapok, részint külön röpiratok által a legtágabb mérvben terjesztettek el.

E **röpiratokat**, — melyek igen fényes **cim** alatt jelentek meg, de tartalmuk által legkevésbé sem igazolvák, — már nyomatásuk előtt ismertük, minthogy azokat **kéziratok** képen nekünk megvásárlásra ajánlották, vagy más szavakkal, föltették rólunk, hogy mi bizonyos lekenyerezési összeg fizetése által azon hátránytól megszabadulni kivánnánk, mely reánk ily nyomtatványok terjesztése által hárulhatna.

Ezen galád föltevést illő megvetéssel elutasitottuk, s igazságos ügyünk tudatában nyugton néztünk a szándéklott megtámadások elé.

E közben ezen **kéziratokat** sajátságos iparvállalat keritette kezei közé. Némelyek a **velünk versenyző társaságok** közül, melyek szigoruan véve az **életbiztositás** üzleti ágban csupán fáradozásaink következtében vettek szokatlan gyarapodást, s kikre nézve a legtagadhatlanabb előnynyel járt, hogy mi az élet-biztositás lényegét népszerüvé tettük, és iránta hajlandóságot ébresztettünk, célszerünek tartották ezen röpiratokat magukévá tenni, és az „**ANKER**“ hitelének s üzlet forgalmának kárositása végett elterjeszteni.

Elleneink jól tudják, hogy a közönség nagy többsége a fejtegetések behatóbb tanulmányozásától, melyeknek illő méltatása némi szakismeretet föltételez, elvileg idegen. Elégségesnek tartották tehát, hogy az ellenünk irányzott **gyanusitó iratoknak** feltünő és sokat igérő **cimeket** adtak, és az egyes tartományokat ügynökökkel elárasztották, kiknek feladatul jutott az érintett röpiratokat tömegesen szerteszét osztani, és torzitások s gyanusitások szóbeli terjesztése által az „**ANKER**“nek kitelhetőleg ártani. Nem hagyhatjuk el itt azon megjegyzésünket sem, hogy ezek között számos oly **egyén** található, kik általunk részint **rendetlen** üzlet viselkezésök miatt, részint tisztátlan cselekvés módukért elmozditattak.

Mindeddig ezen eljárást hallgatva s lemondással szemléltük. Az osztr. büntető törvények, fájdalom nem kielégitők arra, hogy ez esetben védelmünkre szolgáljanak, mi magunk pedig nem határozhattuk el magunkat névtelen irókkal **tollharcba** bocsátkozni.

Elnézve attól, hogy mi méltóságunk alattinak tartók oly elenekkel harcba elegyedni, kiket volünk egyenértékűeknek nem lehet elismernünk, azon nézetben valánk, hogy szakemberek előtt az ellenünk felhozott vádak külön cáfolata nem is szükséges, minthogy alaptalanságuk nyilvánságos, mig a nagy közönség előtt ily részletes ellenválaszok, mint itten kivánatosak lennének, ugyis hatály nélkül maradnának, mivel az olvasók türelmét fölötte igénybe veendenék.

Hallgatásunk azonban — mely az előrebocsátottak által igazolva volna — számos biztositottunknál azon ferde föltevést idézte elő, hogy a felhozott vádakat épen meg sem cáfolhatjuk.

Számos irat által, melyek a legujabb időben hozzánk érkeztek, egyenesen felszólittatunk, nyiltan föllépni e becsület sértő hirek ellen, és igy eltávolitani biztositottaink bizalmatlanságait és aggályait, melyek a leglelkiismeretlenebb módon idéztettek elő.

Ily fölhivások következtében az eddig gyakorlott tartózkodást mellőzve, kényteleniittettünk sikra szállunk Midőn ezt még most is visszatartással teszszük, és legközelebbről minden ellenünk fölhozott megtámadásokra terjedelmes **cáfolatot** intézendünk, egyszersmind kötelességünknek tartjuk mindazoknak, kik elleneink eljárása által magukat meg nem zavartatták, és az intézetünk iránti érdekeltséget elannyira megőrizték, hogy bennünket levelekkel és a fölötti irányadásokkal tiszteitek meg, mikint kelljen elleneink mozgalmai ellen hatnunk, köteles köszönetünket nyilvánitani.

Egyszersmind **szentül** biztositjuk t. őket, hogy legbensőbb meggyőződésünk szerint intézetünk **soha sem** volt méltatlan azon bizalomra, melyet eddig legtágabb kiterjedésben élvezett, s hogy eleitől fogva kezeléseiben a legpróbáltabb és legszilárdabb alapelvek szerint eljárni, és ez által mindazon igényeknek, melyek ily intézethez csatoltatnak, megfelelni törekedett.

Mi **mindenkor** és különösen mig kimeritő cáfolatunk megjelenend, készek vagyunk a fennebb mondottakra bizonyitékokat nyujtani, és minden egyesnek, a ki egy vagy más pont felett felvilágositást és megnyugtatást nyerni óhajt, **hiteles** adatokkal és számadatos kimutatással szolgálatjára állani.

Mindazokat pedig, kik a **gunyiratok olvasása** iránt előszeretettel viseltetnek, az ellenünk kiadott **röpiratok** vételétől óva intjük; miután ezen nyomtatványok birása iránti vágyukat csak a fennebb érintett biztositó társulatok egyik **ügynöke** előtt kell csupán kijelenteniök, és számithatnak arra, hogy azokat **ingyen** és tetsző mennyiségben megkapják.

Bécs, december elején 1861.

Az „Anker“
élet- és járadék-biztositó társaság Bécsben.

Főügynökség Szegeden:
BETTELHEIM M. és társnál.

(339—3)

Tüzifa-árleszállitás.

Alóljegyzettek tisztelettel jelentik, hogy a Szinaudvarban a Tisza felöli kapunál felállitott **ölfanemek árait mától kezdve leszállitották**, s igy a jóminőségü

bükkfa öle . . 15 frt — kr. osztr. ért.
gyertyánfa „ . . 14 „ 50 „ „ „

Szekerke József és Lábdi Antal.

Karácsoni ajándokul!

MÜLLER EMIL könyvnyomdájában Pesten megjelent és ***Burger Zsigmond könyvkereskedésében Szegeden*** kapható e ***magyar imakönyv:***

„SZENT HANGZATOK“

imák keresztény katholikusok számára.

Szerzette

Albach J. S.

Assisi sz. Ferenc-szerzetbeli áldozár.

Forditotta ***Sujánszky Antal***, esztergam-érseki főmegye áldozára, esperes s pest-józsefvárosi plebános.

Hat diszes acélmetszettel. — Velinpapiron.

Az eredeti 14. kiadás után. NEGYEDIK KIADÁS.

A magyar nyelv növekvő terjedése e vállalatot nemcsak igen korszerűnek jellemzi, de ez által egy igen érzett hiány is pótoltatik, minélfogva azon reményünket jogosultnak hiszszük, hogy ezen, a német eredeti kiadás — „Heilige Anklänge“ — után ***magyar nyelvre forditott imakönyv*** — mint előnyös karácsonyi ajándékra alkalmas mű jelenleg még nagyobb figyelmet ébresztend. (346—2)

A különbözőleg diszitett kötések sajtolt bőr, chagrin-, selyem- és bársony-táblákkal, különféle modorban felékitve, ***5 forinttól 50 forintig*** nagy választékban kaphatók.

(343—2)

Értesités.

Alóljegyzett tisztelettel értesiti a t. c. közönséget, hogy a palánki külső temetőnél létező **száraz malmában a téli őrlést megkezdetvén**, a t. c. közönség könnyebbségeül az őrlendő gabonát mázsán lemérve a buzatéren a Sziráky-féle házban lévő **lisztboltjában** is átveszi, honnan az lisztté őrölve, az esedékes malomvám, t. i. egy tized hiával, és minden mázsa gabonától 2 font elporlót számitva, a mázsán méretik vissza.

Azonkivül egy köböl gabona őrlésért fizetendő őrlésidijul, ha a korpa el nem választatik 50 kr., ha elválasztatik vagy pitlire 60 kr., ha egészen finom lisztté öröltetik 1 frt osztrák pénzben. Ki az őrlendő gabonát vagy buzát maga szállitja a malomhoz 10 krral kevesebbet fizet őrlési dijt.

Szeged, 1861. dec. 20-án.

Csiszár József.

(350—1)

Gyertya és lámpaolaj árleszállitás.

Zászlósy János a Rozália-téren lévő saját házában, valamint ötpacsirta-utcában özv. Mészárosné házában létező boltjában ajánlja a t. c közönségnek a legjobb minőségü

faggyú-gyertyát, fontját, ... **40 kr.**
valódi erdélyi faggyúból készült, fontját **42 „**
tisztázott lámpaolaj, fontját . . . . . **33 „**
kétszertisztázott olaj, fontját. . . . . **35 „**

Szeged, december 24-én 1861.

(348—1)

Verseci mustár

kapható Szegeden **Lángnál**, a „borsajtó“hoz cimzett vendéglőben a buzatéren.

Egy itce ára 60 ujkrajcár.

(329—4)

Eladó ház.

Szegeden, szekfű-utcában lévő 2495. számú Labusz-féle ház szabad kézből eladó. Értekezhetni bérmentes levelekben zentai gyógyszerész ifj. Heiszler Ferencnél.

(341—2)

DEBRECENI KÖZLÖNY

1862-dik évi folyamára.

Tizennyolc hóval ezelőtt, midőn lapomat életbeléptetém, azt igértem t. olvasóimnak, hogy becses [illegible]kkal ugy fogok bánni, mint csónokkal a sebes folyón: feljebb igyekszem mint ahol ki akarok kötni, [illegible]y a habok lejebb ne csapjanak.

Azonban az utóbbi sulyos napokban az életnek sebesen rohanó folyamán támadt vihar nemcsak szerencsém vitorláit zuzta szélyel, de az evező lapátot is kicsavarta kezemből s csónakomat lejebb csapta, mint ahol ki akarék kötni. De a gondviselés csodás intézkedései oly sok küzdelemteljes hánykódás után ismét partra segiték azt s én szerencsém vitorláit ismét kiterjesztem.

Lapom szelleme s iránya sokkal ismeretesb a józan értelmü s igaz szándéku t. olvasó előtt, hogy sem ajánlgatásra szüksége volna. Tartalmát ezután is a **szépirodalom, erkölcsi világ, kereskedelem, ipar, gazdászat és közhasznu ismeretek teendik.** Nép jólétére célzó pályamüveket közlök, közelebb azon általam kitüzött s 20 darab aranynyal jutalmazott pályakérdés megfejtését hozza lapom: „**Mik a népnövelés hiányai különösen Debrecenben és vidékén, és mik azon eszközök, melyek által a népet a közügyek nagyobb pártolásra ösztönözni lehetne.**“ miáltal egyrészről egy korszerü nemzeti kérdés oldatik meg, más részről lapom nyer érdekessége által

Előfizetési díj Debrecenben házhozhordva vagy vidékre postán bérmentesen megküldve: egész évre 5 frt. — Félévre 3 frt. — Negyedévre 1 frt 50 kr. osztr. értékben.

Megjelen minden héten egyszer szombaton, az eddiginél tömöttebb nyomással.

Szerkesztő s kiadó-hivatal, mely minden hirdetést felvesz, a tudakozóintézettel együtt **csapó-utcán, 356. szám alatt**, hova a kéziratok és **előfizetési pénzek bérmentesen küldendők. Vidéken előfizethetni minden postahivatalnál, minden hó elején.**

Gyüjtők 10 előfizető után egy ingyen példányban részesülnek.

Kelt Debrecenben, december hó 4-ikén 1861.

Prépost István,
„Debreceni Közlöny“ és tudakozóintézet tulajdonosa.

(337—3)

Nemzeti divatszerinti szűrök.

HOLLÓ IMRE

müszürszabó Szegeden,

ajánlja a nála mindenkor készletben lévő nemzeti divatu eső- és vizellenes **szür** és finom szövetekből készült **sujtásos** és **virágos szüröket**, férfiak és gyermekek számára, valamint ilyek elkészitésére is ajánlkozik és bárhonnan érkező megrendeléseket a legrövidebb idő alatt jutányos áron a tisztelt rendelők megelégedésére pontosan végrehajt.

Lakása: buzatér, Regdon gombkötő házában.

(320—3)

Előfizetési fölhivás!

Lapunk egy évi folyama a közönség előtt áll; a pályakör e megfutott része bizonyitványa lehet irányunknak s azon igyekezetnek, a melylyel feladatunknak megfelelni kivántunk; azért tovább folytatni kész útunk célja, eszközeink s erőnk felől szót vesztegetni fölöslegesnek tartjuk; itéljen eddigi müködésünkből a méltányos közönség, csak annyit jegyzünk meg, hogy politikai hivatásunkat az idő és körülmények nem változtatták, bizalmunkat a jövő iránt nem renditeték meg, s ingatlan hittel nézünk hazánk jobb jövője elé, a melynek eszközlésére részünkről is annyit tenni, a mennyit csak képességünk s a viszonyok megengednek, hazafi kötelességünknek tartjuk.

Lapunk megindításakor a körülmények kedvezőségébe bizva, hetenkint ötször adtuk s szándékunk volt, ha csak lehet, napi lappá tenni A következmény azonban arról győzött meg, hogy bár a közönség méltánylása mindeddig emelkedő részvéttel kisért, a papir ára emelkedése és főleg a hirlapbélyeg miatt, valamint eddig csak néhány buzgó hazafi áldozatkészsége tette lehetővé a lap ötszöri megjelenését, jövőre az erőnket tulhaladó áldozatba kerülne. -- Elhatárzók tehát, ujévtől kezdve az eddigi alakban, de csak négyszer adni lapunkat. Ha azonban kedvezőbb körülmények lehetővé, vagy a politikai helyzete viszonyok szükségessé tennék, készek vagyunk a lap többszöri megjelenésére, valamint alakjára nézve minden célszerü intézkedést megtenni, különösen távirati tudósitásainkat mint eddig, a laptól külön mellékletben is kiadni, miután vállalatunknak pusztán szellemi célja lebeg szemünk előtt, s ennek érdekében tettünk s teszünk ezután is mindent.

Előfizetési díj:

Egy hóra 1 frt. — Évnegyedre 3 frt. — Félévre 6 frt. — Egész évre 12 frt osztr. értékb.

A lap pontos szétküldése tekintetéből az előfizetési megrendelések mielőbbi megtételét kérjük.

Kolozsvártt, november 24-én 1861.

A „Korunk" kiadóhivatala.

(314—6)

5 frt. **A legjobb tőkesitést** **5 frt.**

képezik azon kedvelt kis államkötelezvények, melyek csak **öt forintba** kerülnek, és **200,000 frt, 100,000 frt, 50,000 frt, 30,000 frt, 20,000 frt, 15,000 frt, 12,000 frt, 10,000 frt, 6000 frt, 5000 frt, 4000 frt** stb. összegeket nyernek. Az ár beküldésekor **Schottenfels B.** kereskedőház **Majna m. Frankfurt**ban szétküld ilyeket, valamint annak idején a nyeremény jegyzékét is.

(328—3)

Előfizetési fölhivás

az

ALFÖLD

cimü Aradon megjelenő politikai napilapra.

Az **„Alföld"** december végén kitelő öt hónapos pályájára visszatekintve, törekvésünk szellemét és célját, egy nagytekintélyü hazánkfiának, s vezércikkiróink egyikének, következő szavaiban látjuk hiven feltükröződni: „Nagy és fontos feladata volt a napi sajtónak; és idősb, edzedtebb testvérei sorában végezte szerény napszámosi munkáját az „Alföld" is. Nem tett ugyan csudadolgokat, mint a gyermekherkules, nem fojtotta meg a kigyót már bölcsőjében, de ott volt mindig ő is, hol lennie kellett; a küzdők között." És ezt szerény erőnk, de lankadatlan buzgalmunk mellett, tiszteletreméltó munkatársaink s levelezőink közremüködésének, és lapunk előfizető pártfogóinak köszönjük, kiknek zöme: Arad városa, kiegészitő része pedig környéke, a királyhágóntúli vidékek, s különösen a tekintélyesen képviselt Székelyföld.

Egy pillantás kell csak Magyarország térképére, s azon a ponton, hol mi vagyunk, egy helyes irányu, szabad szellemü magyar lap fontossága, tekintve politikai, nemzetiségi, közgazdászati vagy kereskedelmi érdekeinket, azonnal szembetünik. A kezdemény nehézségeivel szerencsésen megküzdve, haladni fogunk tehát, eddig vallott elveinkhez hiven a kitüzött ösvényen, a körülmények helyes fölfogása szerint, a külföldi bennünket érdeklő ügyek kellő méltatása mellett, belső életmozgalmaink, valamint közgazdászatunk s kereskedelmünk érdekeire fordítván, főfigyelmünket, és ujévtől kezdve, lapunkat minden áremelés nélkül, megbővitett tartalommal, az eddiginél nagyobb alakban: **nagy iven** adandjuk ki naponkint.

Gondoskodni fogunk, hogy az emlitett közlések- és tudósitásokon kivül a legfontosabb hireket és eseményeket táviratilag — mire nézve egyenes összeköttetéseink vannak — olvasóinknak azonnal tudtul adjuk.

Vállalatunkat a t. c. olvasó közönség pártfogásába, munkatársaink- és levelezőinknek pedig közremüködő figyelmébe ajánljuk.

Az előfizetési föltételek:

Egész évre 15 frt. — Félévre 7 frt 50 kr. — Három hónapra 3 frt 75 kr.

A gyüjtők minden 10 egyszerre beküldött előfizető után egy tiszteletpéldányt nyernek.

Hirdetmények minden divatozó nyelven a legjutányosabb áron fölvétetnek.

Az előfizetési pénz az „Alföld" kiadó-hivatalához bérmentesen intézendő.

Arad, december havában 1861.

Az „Alföld" kiadó-hivatala.

(344—2)

Karácsoni és ujévi ajándékokat

kül- és belföldi porcellánból,

különösen igen izletes **kávé-, thea- és asztali edény-teritékeket** nagy választékban jutányos áron ajánl

Fischer és Schopper kereskedése.

Több évi tapasztalás s folytonosan érkező bizonyitékok által is jelesnek elismert.

1861-diki tavaszi növényekből.

Dr. BORCHARDT NÖVÉNY-SZAPPANJA.

Egy eredeti bepecsételt darab ára 42 ujkr.

Dr. BORCHARDT cs. kir. legf. szab. **növényszappanja** tiszteletreméltó orvosok és magánszemélyek hiteles és dicsérő bizonyitványai szerint, a legjobbnak s leghatásosabbnak van elismerve, s minden jelenleg létező ilynemü gyártmányokat = eddig utól nem ért = **jellemző és sajátságos** hatása által elvitázhatlanul sokkal fölülmulja, egyszersmind mindennemü **fürdőknél** is nagy sikerrel használható. = Egy kisérlet mindenkit meggyőzend s **Dr. BORCHARDT** növényszappanja használatát mindennapi szükséggé teendi.

½ darab 70 kr. o. é.

Dr. SUIN de BOUTEMARD illatos fog-pastája.

½ darab 35 kr. o. é.

A **Dr. SUIN de BOUTEMARD**-nak tisztitott és tökéletesen alkalmas anyagokból összeszerkesztett **illatos fogpastája**, elismert célszerüségénél fogva a **fogak** és **foghus** legbiztosb **tisztitására** és **épentartására** sokkal kellemetesb **módon** és gyorsabban tisztitván, mint a sok különféle **fogporok**, mindinkább növekvő elismerésre talált a legtágasabb körökben, s mindazok által, kik azt csak egyszer is megkisérlék, **mindenesetre mindenkor különös előszeretettel fog ismét megvétetni.**

Egy tégely növény-hajkenőcs 85 ujkr.

Dr. HARTUNG NÖVÉNY-HAJKENŐCSE és CHINAHÉJ-OLAJA.

Egy üveg chinahéj-olaj 85 ujkr.

A **Dr. HARTUNG**-féle szabadalmazott **hajnövesztőszerek** megkülönböztetik magukat **bebizonyult** kitünő tulajdonságuk s olcsó áruk által; túlhaladnak minden hasonló szereket, minők a Macassar, Lapu-gyökér-olaj s a többi hajolajok és kenőcsök, miután elvitázhatlanul a rationalis hajnövesztő-szerek körében **biztosabb eredményü** összetételek nem léteznek, mint ezek, ugy hogy mind a két, hatásaikban egymást kölcsönösen kiegészitő **Dr. HARTUNG**-féle **hajnövesztő-szerek** jó lelkiismerettel ajánltatnak; még pedig **Dr. HARTUNG chinahéj-olaja a hajnak fentartására és szépitésére**, és **Dr. HARTUNG növény-hajkenőcse** a hajnövés ismétl fölélesztésére és élénkitésére.

Növényi szál-hajkenőcs.

Ezen, a vegyészet k. tanárának Berlinben, dr. **Lindesnek** fölhatalmazása mellett a legcélszerűbb müvegytani eljárás szerint nagy gonddal, **tisztán növényi vegyrészekből** összeállított **szál-hajkenőcse** igen jótékonyan hat a haj növésére, miután azt hajlékonyságában föntartja s nem hagyja kiszáradni; emellett a hajnak szép, természetes fényt s nagyobb ruganyosságot kölcsönöz, mig másfelől egyszersmind a hajválasztéknak a maga alakjábani fenntartására is különösen alkalmas.

Ára egy eredeti darabnak 50 ujkr.

Balzsamos olaj-szappan.

Ezen, a legujabb vegyészi tapasztalatok szerint készitett **balzsamos olaj-szappan** nemcsak tisztitó, hanem egyszersmind a puhaságot és frisseséget is előmozditó tulajdonságai által megfelel mindazon kelléknek, melyek egy **tökéletesen jó** toilette- és egészségi szappantól megkivántatnak, s ezért mint gyenge s egyuttal hathatós mosdószer még a leggyengédebb és legérzékenyebb **nők** és **gyermekek** bőrére nézve is bizton ajánlható.

Ára egy eredeti paketácskának 35 ujkr.

ÓVÁS.

Miután az itt megnevezett szabadalmazott cikkeknek már évek óta megszilárdult jó hirneve majdnem naponkint = különféle **utánkészitéseket** és **hamisitásokat** = idéz elő, azért sziveskedjenek a bel- és külföldön oly nagy becsben álló cikkeknek tisztelt fogyasztói szintugy azoknak több száz hirdetett **bepakoltatási** módjára, valamint e nevekre:

Dr. Borchardt (növény-szappan),
Dr. Suin de Boutemard (fog-pasta),
Dr. Hartung (chinahéj-olaj és növény-hajkenőcs),
Dr. Lindes (növényi szálhajkenőcs),

ugy nemkülönben illető helyi **egyedüli** letéteményeseink **firmájára** = csalatkozások kikerülése végett = **pontosan** figyelni.

A fentebb elismert, hasznos voltuk és szilárdságuk által annyira kedveltekké vált cikkek — **a valódi minőségérti jótállás mellett** — valamint az alább nevezett városok **egyedüli** helybeli letéteményeseinél, ugymint:

Szegeden Kovács Mihály (gyógyszrtár a „Megváltóhoz") és **Kovács Albert** (gyógyszertár az „Isteni gondviseléshez") ugy **Fischer és Schopper** uraknál; továbbá: **Csanádon** Telbisz János, **Halason** Hirschler D., **H.-M.-Vásárhelyen** Braun I. és társ, **Makón** Ocsovszky S., **Szabadkán** Farkas József, **N.-Sz.-Miklóson** Klár F., **Szentesen** Pollák Gábor és Eiszdorfer G. gyógyszerész, **Csongrádon** Grossmann József, és **Zentán** Wuits testvér uraknál.

(308—2)

(347—1)

Figyelemreméltó!

Alig hihető, hogy mily nagy összegre felhalmozódtak az eddig még fel nem vett nyeremények státus- és magán-papirosok-, valamint sorsolható kötelezvényekből.

Az illetőknek ezáltal keletkezett kára nem a legcsekélyebb, midőn egyrészről nem csekély sommák sokszor évekig kamatjövedelem nélkül vesztegelnek, másrészről nem ritkán előfordul, hogy az ilyen nagyobbféle összegekkel kihuzott sorsjegyek vagy a teljes értékkel kisorsolt földtehermentesitési kötelezvények eladói, a körülmények nemtudása által károsittatnak.

Mi tehát, ugyhisszük, a t. c. közönség érdekében cselekszünk, midőn ismetélve arra figyelmeztetjük, hogy váltóirodánkban minden bel- és külföldi sorsjegyek, valamint földtehermentesitési és más sorsolhatási státus- és magán-kötelezvények keletkezésétől fogva, az utolsó huzásig átnézhetők, darabonkint 2 kr. fizetés mellett.

Hogy pedig a t c. közönség teljesen biztositva legyen, mikép se a huzás ideje nemtudása, sem pedig annak átlátása által károsodjék, feljegyzési könyveket készittettünk, a melyekbe a nekünk átadott pontosan szervezett jegyzékei az egyes feleknek beirva vannak, és azon kötelezettséget is átvesszük, az egyik vagy másik értéknek megtörtént huzását rögtön, a sorsolás után a felek tudomására hozni. Előfizetés utján egész évre minden darabért 10 kr. fizettetik előlegesen.

Ugyanitt kaphatók minden belföldi és engedélyezett külföldi sorsjegyek sorsolási áttekintése az 1862-dik évre 10 krajcárjával.

MORGENSTERN és társ,
váltóiroda Pesten, nagyhid-utca 11. sz.

(321—3)

UJÉVI JEGYEK ÉS AJÁNDÉKOK

kaphatók

Burger Zsigmond könyvkereskedésében.

Nyomatott a kiadó-tulajdonos Burger Zsigmond könyvnyomdájában.

E számhoz egy fél iv melléklet van csatolva.

TÁRCA.

Karácson-éjszakán.

Toldikint ülök magányba zárva; —
Nincs énnekem karácsonéjszaka!..
Be-behallszik csöndes kis szobámba
A künn járókelők vidám zaja.
Mindenki lerázta lelke terhét,
Túláradó örömtől zajlanak...
Én vagyok csak csöndes kis szobámban
Szomorú, hallgatag....

...Eszembe jutsz szép karácson este...
— A kis család már egybegyült vala,
A családfő elől, aztán rendre
Idő szerint, hátúl az apraja,
Áldván azt a bőkezü kis angyalt,
Meg-meggyülik egymással a bajok,
S bele szól az öreg olykor-olykor:
— Hogy ne zajogjatok!

Beszélgetnek, az áldásra várva —
Im ott van már az is az asztalon —
S fölszállván a hála szent imája
Ahoz, ki kegyét osztja gazdagon —
Elhalmozzák apró szivességgel
Egymást és mind azt az ősz öreget;
Egybefűzi őket egy magasztos
Erény — a szeretet.

S én e sok sugárzó arcot látva —
Ugy tetszék, mikint ha fönlengene
Fejük fölött karjait kitárva
A szeretetnek áldó Istene.
S az eszmétől, mely akkor áthatott,
Egy imádság lőn egész kebelem —
Oh hisz akkor te laktál szivemben
Szerelem, szerelem!

* * *

Most itt vagyok megtarolt kebellel —
Mennyi remény, szép kártyavár lehullt...
Ment az év, mint nyári förgeteg, mely
Vetést, mezőt és mindent összedúlt! — —
A kis család széthullott azóta,
A legtöbben mély álmot alszanak...
— Künn az utcán járókelők, oh mi
Vidáman zajlanak!

Oly hideg fut végig néha bennem —
Kályhám hideg?.. pedig rakok bele...
Oh de tőled fázik, fáj a lelkem
Elhagyottság szomorú érzete!
— Ki rablá el azt a sok vig napot?
Azt a sok vidám, hű cimborát?..
Elszáll a virágról a lepke, ha
Leszedte himporát. — —

Puszta már az erdő, nincsen árnya;
Elhangzott a fülmile éneke...
Te is elhagyál lelkem bálványa
Oh szerelem! szivem költészete,
Nekem már csak emlékim maradtak. —
S elmerengek a mult szép napjain —
Borult arccal, mint egykor Máriusz
Karthagó romjain.

Sz. Nagy Sándor.

Karácsoni ajándék.

Beszély

Sz... M.....tól.

Egyik nevezetesb alföldi városban, mintegy öt év előtt, egy orvos telepedett le. Évei számát tekintve, fiatal embernek nem mondhatjuk öt, mert harmincon már túl vala; azonban tartása s érdekes arca még mindig birt azon vonzerővel, melynél fogva főleg nők örömest neveznek férfiakat is fiatal embereknek.

Mint ismeretlennek eleve kevés foglalatossága vala; de ő ezt nem látszék bizalmatlansági jelnek venni, mert annál több időt szentelhete kedvenc mulatságára — a vadászatra.

A város, melyben letelepedett, a Tisza mentében feküvén, elég kedvező környékkel birt arra, hogy említett orvosunk könnyen feledhesse tudományának túlságos igénybe nem vételét.

A környékbeli jobb vadászokkal megismerkedvén, csakhamar kiismerte a vadászatra legelőnyösb helyeket, s néhány hó multával, kalauzra sem szorulva, összejárta a messze környéket sokszor nem annyira vadászat, mint tájékozás kedveért.

Egy késő őszi estve ily vadászatról jött haza, midőn a hüvös éjszaki szél szárnyain zamankos felhők födék el hirtelen a láthatárt, s a hó sürü pelyhekben kezdett aláhullni. Vadászunk még jó órai távolban levén a várostól, elhatározta magát, a legelső lakba bekopogtatni, melyet utjában találand. E biztató gondolatban a véletlenre bizván utja irányát, mert a sürü hópelyhek miatt fölösleges lett volna minden komolyabb tájékozás, egy jó félórai haladás után szemei előtt némi sötétebb tárgy merült fel, melyet ő tanyának vélvén, egyenesen felé tartott.

Sejtelme nem csalta meg, mert pár perc mulva egy kerítés mellett találá magát, melynek hosszában csakhamar eljutott az ajtóhoz is. Kopogtatott; de a süvöltő éjszaki szél a tanya kertjében levő fák galyai közt oly hatalmas zenét csapott, hogy zörgetése magának is alig vala hallható. Jó negyedórába került, mig némi neszt hallott a kerítésen belül levő lak felől; végre egy tetőtől talpig beburkolt női alak megnyitá az ajtót vadászunknak, előbb kikérdezvén körülményesen, mi járatban volna.

Az alkonyat már rég beállott, s igy csak a konyhában pislogó mécs gyönge világánál láthatá némileg tisztábban az öt vezető alakot, ki szótlanul állapodott meg előtte.

Vadászunk nem látván néma vezetőjén kivül senkit, kitől szállást kérhetett volna, benyitott a balra eső ajtón, s fegyverestül együtt beköszöntött a szobába, hol az egyetlen élő lény, kivel szemei találkoztak, egy szikár testalkatú ősz férfiú volt, kinek első szavai ekként üdvözlék öt:

— Ki ön? ki vezeté önt előmbe? mit akar?

E szavai dörgése alatt az ajtó megnyilt, s vadászunk vezetője lépett be a szobába.

— Nyomorult teremtés te! — szóla a bejövőhez, — bizonyosan te nyitád meg az ajtót ez idegennek.

Erre ökleit fölemelve, a leány felé rohant; de az orvos közéjök állott, s fegyverét felhúzva, agyonlövéssel fenyegeté a feldühödt öreget, ha még egy lépést tesz közelebb a megrémült lányhoz.

— Átkozott! becstelen! egyetértesz, jól tudom, ez idegennel, hogy megrabold apádat!

Az öreg leánya, mert csakugyan az vala, ki az orvost bebocsátá, könyörögve fogá meg az orvos kezét, hogy a fegyvert atyjáról levegye. E sajátszerü fogadtatás gyors folyama alatt csak most jutott az orvos egypár szabad perchez, melyekben a szobában körülnézhetett, hol csak a szomorú pusztaság mutatkozott s még a legszükségesebb bútordarabok is a legnyomorultabb állapotban támaszkodtak a szoba füstös falaihoz.

Mihelyt visszanyeré az orvos hidegvérét, iparkodott megnyugtatni a tehetetlen öreget. Csak nagy bajjal tudta némileg elhitetni vele, hogy sem életére, sem vagyonára nincs szüksége. Elmondá neki kilétét; de látván, hogy szavai nem sok hitelre találnak, megköszöné e meg nem érdemlett fogadtatást, kijelentve, hogy a legnagyobb viharban is biztosabbnak találandja magát, mint e vendégszeretet nélküli falak közt.

— Ágnes, — mondá az öreg, midőn az orvos odahagyá a szobát, — nézz utána, s csukd be jól az ajtót.

A nő sietett a távozó után, s bocsánatot kért udvariasan az orvostól atyja durva szavaiért, mert ő — ugymond — örömest adott volna menhelyet, s az ajtót is atyja akarata ellenére nyitá ki.

Orvosunk, boszankodva ezen embertelenség miatt, nem is hallgatott a nő mentegető szavaira. Midőn ismét kiért az elhagyott országutra, a vihar némileg csöndesedni kezdett, s hófuvatagokon keresztül eljutott a város közelében levő csárdához, hova be is tért.

A korcsmáros segitett az orvosnak ruháját a hótól letisztogatni, s az orvos kivánatára némi ennivalót hozatott elő neje által. Midőn némileg kipihené magát az orvos, elbeszélé a szomszéd tanyán történt kalandot, mire a korcsmáros azonnal felvilágositólag válaszolt.

— Azon haragos öreg, — jegyzé meg a korcsmáros, — egy életunt gazdatiszt, ki egy évtized előtt vevé meg azon tanyát, melyen ön egyedül találá öt egyetlen leányával. Szegény Ágnes! — tevé hozzá folytatólag, — atyja szeszélyének áldozata máris, mert bizonyosan hamarabb elhal ősz atyjánál.

— Hogyan?! — kérdé kiváncsian az orvos, kit a korcsmáros elbeszélése érdekelni látszott.

— Igen, orvos ur, fukarságból atyja annyi kényelmet sem szerez a szegény leánynak, minővel a legszegényebb pórnő is bir; pedig az öregről jól tudjuk, hogy nem a szükség teszi öt fukarrá.

E végszavak az orvosban szánalmat költének a szegény Ágnes iránt, s föltette magában, hogy legelső alkalommal bővebb tudomást szerzend magának a dolog valódi állásáról.

Alkalom csakhamar találkozott e terve kivitelére, mert e kaland után egy hétre ismét kedvenc szenvedélyének hódolva, korán reggel vadászni ment, s utját akként intézé, hogy déltájon az említett tanyára jutott.

Hideg de veröfényes téli nap levén, midőn a tanya kerítvénye ajtaját benyitá, az öreg gazdatiszt bundában a napon sütkérözött. Az orvos feléje közeledvén, barátságosan köszönté öt, s elmondá, hogy most csak nem fogja öt elutasítni anélkül, hogy kipihenhetné magát.

Az öreg, hosszas kitérések s némi szabadkozás után multkori eljárása miatt, végre bevezeté öt a már említett szobába, hol egy kis széken Ágnes egy csaknem elrongyolt női felöltönyben összehuzódva üldögélt.

— Ennek a szegény leánynak, — mondá az öreg bemutatólag, — már jó idő óta valami lappangó baja van, nem mondaná meg orvos ur, miben szenved?

— A legszivesebben, — válaszolá az orvos, s ezzel egy széket véve, a leány mellé leült. Üterét megtapintván, a vért lázas állapotban találá.

— Nincsenek gyakran szivdobogásai kegyednek? — kérdé az orvos a némileg elpirult beteg leánytól.

— Igen gyakran, — felelé a leány, — s már három hava lesz, hogy álom nem jöhet szemeimre.

— Nemde orvos ur, — vága közbe az atya, — a baj gyógyithatlan?

E kiméletlen hangra az orvos a leányról az atyára veté szemeit, s komoly hangon szivére köté a kegyetlen atyának gyermeke iránti kötelességét Azonban az atya szabadkozó hangjából kivevé, hogy túlságos takarékosságból csekély kedve van orvosságra pénzt költeni; emberiségből kikéré magának az atya engedelmét, hogy alkalmilag megtekinthesse a beteges leányt.

Az öreg nem ellenkezett az orvos ezen ajánlkozásával; csak azt köté ki, hogy költségbe ne verje öt orvosságokkal, mert tőle nem telik.

Alkalma levén az orvosnak ezúttal a leány vonásait bővebben megvizsgálni, bennök a legszendébb és legkecsesebb női alakot ismeré fel, dacára a nő beteges állapotának. Egypár vigasztaló szót intéze hozzá, biztatva öt, hogy a tél multával a szabad és tiszta lég segitend a bajon; addig pedig atyja engedelmével némi enyhitő szerekkel a legnagyobb készséggel szolgáland.

Az orvos be is váltotta szavát s épen karácson estvéjén vivé az első orvosszert betegének: de hogy az öregtől minden gyanúsítási alkalmat elvegyen, ezúttal is mint vadász köszöntött be a puszta tanyára. Vadász tarisznyája orvosszeren kivül némi egyéb szert is rejtett, mit a gyöngélkedő nőnek táplálkozásul szánt, részben pedig ezen estve némi felvidításaúl. Ezúttal némi bizalmi jelül az öreg beszédesebb volt, söt az orvos étkezési készletéből is jóizüen falatozott. A gyöngélkedő nő a bizalom egész teljével fogadá a szives orvost, ki öt ezúttal némileg vidorabbnak találá, mit könnyen a benne helyezett bizalom jótékony hatásának magyarázhatunk.

A tél folytán többször vett magának az orvos alkalmat, hogy a puszta tanyára betekinthessen, mindannyiszor vivén betegének némi enyhitő szert, egyszersmind komolyan meghagyván az atyának, hogy leányát a meghülés ellen óvja, kinek arcán, ha nem is a teljes egészség, legalább a bajnak némi csillapodása mutatkozék.

A hosszú farsang folytán orvosunk legkisebb kedvet sem mutatott a város szebbnél szebb hölgyei közül egyet magánnapjai vigaszaúl kiszemelni, s midőn ideje engedé, vadászattal üzé unalmas perceit, be-betekintvén ily alkalmakkor tanyai betegéhez. Azonban egyik februári nap alkonyán kocsi állott meg ablaka alatt, melyről Ágnes szállott le, ki atyja meghagyásából jött hozzá, mert — ugymond — rögtöni fölhevülése következtében hirtelen roszul lett. Az orvos késedelem nélkül követé a leányt, s a kocsi sebesen vivé öket ki a városból. Utközben megérté, hogy az öreget egy rokona látogatá meg, ki vele oly heves szóvitába keveredett, hogy az öreg botot fogva, kikergeté a tanyáról, s alig hogy visszatért a szobába, azonnal roszul kezdé magát érezni.

Midőn kiértek a tanyára, a lak ajtaját bezárva találák; benézvén az ablakon, az öreget az ágyon arcra borulva láták. Az orvos rögtön betöré az ablakot és segitségére sietett az öregnek; de ez már szélhüdés következtében meg vala halva. Az ajtó belülről volt bezárva; mert ez, mint Ágnes mondá, atyjának rendes szokása vala, nehogy a rablóktól véletlenül meglepessék.

E szomorú esemény után az orvos segédkezett a bús leánynak atyja végtisztelete elrendezésében. Ennek végeztével, midőn az orvos másnap lakába érkezék, egy levél feküdt asztalán, melyben beteges anyja öt magához hivatja. Mielőtt e fiui tartozást teljesité, még egyszer meglátogatá Ágnest, némi tanácscsal szolgálandó neki addig is, mig távol leend. A leányt elég nyugodtnak találá, s elmondván neki elutazása okát, megfogá jobb kezét, s egész férfias komolysággal kijelenté neki, hogy ha visszajövend, öt nőül kivánná venni.

E nemes kebel nyilatkozata fölötte nagy zavarba hozá a tizenhét éves leányt, mialatt az orvos egész férfias nyiltsággal várá a választ.

— Én, — szakitá meg ujra a hallgatást az orvos, — szivem szavát követém e nyilatkozatom alkalmával, s hogy engem boldogitson, csak egy szavába kerül.

— Lehetetlen kérdésére rögtön válaszolnom, — viszonzá Ágnes zavarteljesen, — egyébkint én alig hiszem, hogy a nyarat túlélem.

— Ne ámítsa kegyed magát, — vága szavaiba az orvos, — egészségére a jó hegyi levegő sükeresen hatand, higyen szavamnak.

— Ha épen válaszomat kivánja, — szólala meg szendén Ágnes, — visszajöttekor tudatni fogom orvos urral.

Ennyi volt mindaz, mit az orvos Ágnestől búcsuzóul hallhatott. Másfél hó eltöltével, midőn anyja látogatásából megérkezék, első gondja vala, Ágnes után tudakozódni. A tanyát üresen találta; de kérdezösködése után megtudá, hogy a fukar öreg leányának 40 ezer forintnyi örökséget hagyott hátra, melynek átvételére elutazott Felső-Magyarországba nagynénjével, ki atyja halála hirére érte jött.

E hír hallatára az orvos minden reményét meghiúsulni látá, nem akarván hinni, hogy a fiatal s gazdag örökös az igénytelen külsejű s éltes orvoshoz menjen nőül. Azon volt tehát, hogy a leány emlékét keblében elnémítsa. De ez koránsem oly könnyű volt, mint hivé; kedvenc időtöltése — a vadászat mindinkább unottá lön; kedélyi hangulatát barátai is megváltozottnak találák; arcszíne napról napra veszté elevenségét. Ily változást okozott az egyszerű leány remélt szerelmének elvesztése. E közben bekövetkezének ismét a komor őszi napok, s az orvos, hogy minél több oldalról el legyen foglalva, elfogadá a neki ajánlott kórházi orvosi állomást; de mind hasztalan; egészsége, mintha csak a kórházi lég hatására változott volna meg, naponkint gyengült. Eljött ismét karácson estvéje is, s épen azon gondolkozott, minő vigaszt szerezzen karácson napjára a felüdülő kórházi betegeknek saját erszényéből, midőn ajtaján halk kopogás hallatszék. Az adott jelre megnyílt az ajtó, melyen egy tisztes külsejű, de éltes nő lépett a szobába, jelentvén, hogy a vasuti vonattal egy hölgy társaságában jött a városba, s egy vendéglőben megszállának, mert utitársnőjének orvosi segélyre van szüksége, s utasításnál fogva jött L.... urhoz, ha szíveskednék a beteget meglátogatni.

Az orvos nevén hallván magát szólíttatni, csodálkozva kérdé: vajjon miért épen ő kéretik föl segélyül, midőn az említett szálloda közelében több más jeles orvos lakik.

— Én önhöz valék az említett hölgy által utasítva, — viszonzá a nő.

L.... orvos minden további szó nélkül követé a nőt, ki őt a vendéglő legdíszesb termébe vezeté, s ott magára hagyá. A mellékszobából egy hölgy jött az orvos elé, s szótlanul megállott az orvos előtt. E néma jelenetet végre az ismeretlen hölgy ekként szakítá félbe:

— Orvos ur, nagyon hamar feledé ismerősét, ha bennem idegent gyanít.

— Valóban, ha hangját nem hallom, nem bátorkodnám kegyedben a halvány Ágnest fölismerni. Mily változás rövid félévi távolléte óta!

— E változást ön tanácsának köszönhetem, s azért kimondhatlanul lekötelezve érzem magamat hathatós tanácsaért; most rajtam a sor, hogy hálátlannak ne higyen. Legelőször is elmondom önnek, hogy az ajánlott hegyi lég, melyet nagynénném körében a szép tátrai fürdőkben élveztem, örökségem átvétele után, teljesen visszaállítá egészségemet, s minthogy önnek búcsuzása végpercében egy kérdésére adósa maradtam, siettem a válaszra személyesen megjelenni.

Ekkor a mellékterembe szólítá a hölgy az orvost, hol egy remek karácsonfa díszelgett egy kis asztalkán, egyetlen ajándékkal, s ez — egy gyürü vala. A nő némi félénkséggel ugyan, de ifjú szépsége egész bájával ekként szóla tovább:

— Válaszomat e gyürü tolmácsolja, s ha az egykor szegény Ágnes még most is választottja önnek, e gyürüvel együtt fogadja kezemet is. Ön egy év előtt megédesité karácsonestvémet, s ha most a kölcsönt visszafizetem.....

— Csekély fáradságomat véghetetlenül nagy áron jutalmazza meg, — egészíté ki az orvos Ágnes akadozó szavait, s a nyujtott kézre boldog szive legforróbb csókját árasztá.

Egy magyar hölgy.

Történeti beszély

Varga Ferenctől.

(Folyt.)

Csak most látták még igazán át a törökök az őket végpusztulással fenyegető veszély nagyságát. A vár nagyobb része már elfoglalva vala, erejök szétszórva, ellankadt csapatjaik körülvéve a legelszántabb ellenség s magyar lovasság által, kik Károlyi halálát megboszulandók, kettőzött dühvel rontottak reájok.

A jobb szárnyon előtörő lovasság élén egy daliás termetű ifju küzd; kucsmája annyira szemére van huzva, hogy arcvonásait, kivált most csatakőzben ki nem vehetjük; de az ügyesen forgatott kard s a sürün osztogatott halálos csapások annál élőbb tanúbizonyságot nyujtanak vitézségéről. Ugy látszik, valamiben töri a fejét; mert ahelyett, hogy a középen levő ellenségre rontana, inkább a szélső csapatokat támadja meg; ezáltal mintegy egybeterelni akarván őket, hogy igy később annál dúsabb aratást vihessen véghez köztük.

A megrémült ellen mindinkább kisebb-kisebb körbe huzódék össze; de annál kétségbeesettebben is védé magát. Azonban a támadás sokkal hevesebb volt, mint hogy azt sokáig kitarthatta volna; tömbe mindinkább szétzilálódott, ereje mindinkább csökkent, száma fogyott, s a még megmaradt rész átlátva a győzelem lehetetlenségét, legalább menekvésről gondolkozék. De mivel már a kapuk és sáncalagok mind el voltak foglalva, kénytelenittettek az épületekbe futni s a még épen álló faalkotmányokban keresni menedéket. Azonban itt még iszonyúbb sors várt rájuk. A villámsebességgel terjengő lángok belekaptak az épületek tetőibe, és nemsokára az egész sort tüzbe boriták.

A török harcosok most kettős ellenség által ostromoltattak; egyfelől a lecsapongó lángok, másfelől pedig a magyarok golyói és fegyverei pusztíták őket; de azért a még fönmaradottak nem hagyták föl a védelemmel, hanem hősiesen küzdöttek mindaddig, mig az összeroskadó épület romjai alá nem temeté őket.

Igy tünt el egyik csapat a másik után.

Mindezek legfölebb egy óranegyed művei valának.

Szendrőy, mint láttuk, eleinte legkevésbé sem gondolt veszélyre; ő a hallott morajt legfölebb is a naponkint megujuló ostrom kezdetének hivé, miből a lőportorony föllobbanását, s igy a hirtelen világot s rázkodást is könnyen kimagyarázhatá. E mellett a vétkes szenvedély, mit a leányka dacos ellentállása csak még inkább fokozott, annyira elvakítá őt, hogy a történtek komolyabb megvizsgálásáról nem is gondolkozék. Csak midőn Máriától a már említett szúrást vevé s a mindinkább növekvő zajt percről percre közeledni hallá, eszmélt föl egykissé; de már ekkor sokkal inkább el volt ragadtatva szenvedélyétől, mint hogy magán uralkodni, vagy célbavett ostromát félbeszakítani birta volna.

Mária félreugrott a reá rohanó renegát elől; de ez egy hirtelen kanyarulattal ismét mellette termett, s a kezében villogó tört hirtelen megkapva, derekánál fogva magához ölelé.

— Már három hete, hogy folytonos játékot üzesz velem, — mondá ördögi kéjtől reszkető hangon, három hete, hogy folytonosan csalogatsz! De most nem fogsz megmenekülni ölelő karjaim közül! — s az erősen magához szorított kedves terhet ágya felé kezdé cepelni.....

Most a mellékteremből dobogó léptek s zajos kardcsörgés hallatszának, s a másik percben egy daliás ifjú lépett a küzdelem színhelyére.

Szendrőy meghökkent a szokatlan zajra, s önkénytelenül tágíta ideges karjai szorításán, mi alatt Mária összeszedvén végerejét, egy gyors szökéssel kisiklott a meglepetett Szendrőy karjai közül.

Ekkor már a jövevény egészen a renegát közelében volt..., a másik pillanatban a léget egy gyors suhintás hasítá keresztül, mit csakhamar ismét egy második követe; mire a hit- és hontagadó Szendrőy feje az ifjú lábai elé gördült, csonka teste pedig másfelé a padlózatra zuhant.

— Béla! kedves Bélám! — rebegé a leányka örömtől repeső hangon, s az őt karjaival fölfogó ifjú keblére hanyatlott.

A nagyszerű jelenetet pár percnyi szünet követé; mialatt Béla harcosai közül néhányan a terembe jöttek s meghatottan szemlélék szeretteik boldogító találkozását.

— Bevégeztem! — töré meg végre az ifjú az ünnepélyes csöndet, — a még hiányzott fő lábaimnál hever! Mondhatom, méltó lesz a többihez; egy hit- s hontagadónak feje mindenkor megérdemli, hogy a levágott török tarfejek koronája legyen; mert vétke nagyobb, iszonyúbb, mint e hon bár legnagyobb természetes elleneé. — Ezeket mondva, kardját visszaereszté hüvelyébe s a földre hajolt, honnét a véres főt hajcsombjánál fogva fölemelé, s azt a mellette álló harcosnak átadá; azután a mosolygó Máriát karjára füzve, a harcosok kiséretében elhagyta a fényes termeket, Mária aranyos rabkalitkáját.

(Vége köv.)

Irodalom és művészet.

* Gyulai-Gaál Vilma tudatja, hogy boldogult férje „Emlékiratai“ a rendőrség által lefoglaltattak, minek folytán türelemre kéri az előfizetőket, mig a kibocsáttatást kieszközölheti, mi ha nem sükerülne, teljes kárpótlást igér.

♣ A „Népnövelők kalauza“ szerkesztői a következő három pályakérdést tüzik ki: 1) Melyek azon eszközök, melyek az æsthetikai érzés ébresztésére s néptanodákban ápolására szolgálnak? 2) Mely tanmenetet kövessen a népnövelő az olvasmányok gyakorlati tárgyalásában? 3) Az éneklés célszerű módszertana. Minden kérdés megfejtésének jutalma 5 darab arany és a „Kalauz“ 6 példánya. Határidő febr. 20.

♣ Ilméri K. István uj lapja „Egyveleg“ cimet visel. Ára egész évre 4 frt 50 kr.

♣ Dobsa Lajos „I. István király“a négy izben adatott a budai népszinházban és pedig fényes sükerrel. A lapok is kedvezőleg nyilatkoznak Dobsa ez uj müvéről. — Mosonyi „Szép Ilon“ cimü operája is meglepőleg nagy sükert aratott.

♣ Rózsavölgyinél megjelentek: 1) Szekszárdi szüreti csárdás, Mértytől. Ára 50 kr. 2) „Bánk-bán“ nagy dalmü zongora-kivonata Erkeltől, 4 kézre. Ára 6 frt.

♣ Az „Alföld“ ujévtől kezdve az eddiginél nagyobb alakban fog megjelenni.

♣ Vettük az „Ország tükre“ gyönyörü mutatványszámát érdekes tartalommal és szép képekkel. Ez utóbbiak: Magyarország hercegprimása, b. Kemény Zsigmond, az uj „négyszög“ palota a volt harmincad helyén, országgyülési arcképcsarnok (gr. Teleki Domokos, gr. Eszterházy Mihály, Vadnay Lajos, gr. Szapáry Gyula, Beniczky Lajos, Királyi Pál), nemzeti divatkép, Salamon halála. Mely utóbbi, ha az összehajtás miatt gyürött nem volna, szép szobadiszitményül is szolgálhatna. E lap, ugy hiszszük, képes lesz a magyarellenes „Illustrirte Zeitung“ot hazánkból kiszorítani. Megjelen minden hónap 1- és 15-kén két legnagyobb íven. Egy évi előfizetési díja 12 frt. Ajánljuk e derék lapot hazánkfiai figyelmébe. Egyelőre, hogy a közönség megismerhesse, egy hónapi előfizetés is elfogadtatik.

Nyilttér.*)

Nyilt köszönet.

Alólirott kis-kún-félegyházi lakos és szegény sorsú egyén, ki már 36 évtől fogva az ugynevezett „Fistula“ lábfájásban, mely öt sebhelyen folyt, szenvedtem annyira, hogy általa már nyomorulttá s a közvélemény szerint gyógyíthatlanná váltam, s csak bot segítségével mozoghattam; ezen súlyos bajomból félegyházi lakos, dr. Schwarcenberg Adolf ur, a gyógyszertári költségeknek általa lett födözése mellett, 8 hét alatt a legfényesb sükerrel díjmentesen kigyógyitott, ugy hogy most tökéletes ép lábnak örvendve, munkaképessé lettem.

Miért is ezen emberbaráti tetteért a föntisztelt doctor urnak forró köszönetemet és keblem mélyéből eredő hálámat nyilvánitani kötelességemnek tartom.

Kelt Félegyházán, 1861. december 20-án.

Bistyák Tamás,
félegyházi lakos.

(Beküldetett.) T. szerkesztő ur! Becses lapja 92. számában méltán volt a közönség azon lényeges előnyökre figyelmeztetve, melyeket marhavész alkalmával a korneuburgi marhapor által elérhetni. Azon nehéz áldozatok, melyeket a mostani marhavész némely vidékeken követelt, bizonyosan minden gazdára nézve kivánatossá tették, hogy magát ez ellen lehetőleg biztosítsa; minélfogva valóban kötelezve érzem magamat, sokoldalú észlelésből merített tapasztalásomat közölni, mely szerint még egyetlenegy eset sem fordult elő, hogy azon gazdaságokban, hol a korneuburgi marhaport a marhavész kiütésekor pontosan használták, ez ott kitört volna.

Különösen szembeötlőleg bizonyult be ez óvszer jótékonysága már 1856-ban Oberauler földbirtokos ur istálójában Villachban Sz. Ruprecht mellett, kinek gazda-szomszédjai tetemes marhaveszteségeket szenvedtek, mig az ő marháinak létszáma minden reményen felül épségben megmaradt; mely hiteles tényt valamint Oberauler ur, ugy az ottani községelöljáró Schöffmann ur is bizonyitanak.

Fogadja ön stb.

Villachban, 1861. december 11.

Fürst M.

(Beküldetett.) Nincs többé kopaszfej! E cím alatt a „Fortschritt“ 174. számában következő hirdetést hoz: „Ha az öregségnek egyedüli jele csak a haj hiánya s annak öszülése volna, ugy mindjárt állíthatnók, hogy nem fog több öreg létezni; legalább ezt ügyekszik elérni Mally M. ur Bécsben (alte Wieden, Hauptstrasse 339. sz.) ujonan feltalált hajnövesztő szere, — az ugynevezett „Meditrina-hajnövesztő erősitő pomádé“ és a „keleti haj- és szakálnövesztő víz“ által, hogy azt tettleg életbe léptesse. Valóban Mally ur többek bizonyitása szerint e szer használata által azoknak, kik dús szakál- és hajnövést nyertek, megmutatta, hogy ért a világ és emberek ifjúvá tételéhez. Találkozzék e jeles szer fölfedezője oly megilletö elismeréssel, minőt mint ujjáalakitó megérdemel nagy mértékben. Kaphatók e szerek folytonos készletben s valódi minőségben **Szegeden** csupán Kovács Mihály gyógyszerész urnál (Baurnfeind-féle gyógyszertárban) tégely vagy üvegcse számra 1 frt 80 krjával o. é.

---

*) Az ezen rovat alatt közlött sorokért nem vállal felelősséget a Szerk.